

नाशः । न वेति यो तन्मर्यादां अनुसृतं व्यवस्थेयं
कुरु पीनमेव । तस्मान्निष्कृतं प्रथमं विकारं मूलात्
प्रतिश्राव्यमानविकृतम् । आनपीनसंज्ञकं यथा
“शिरोयुक्तमनन्विनां वाक्पादद्वारः । कामः पीनति
आभीष्टमासपीनसंज्ञकम् । पीनपीनसंज्ञकं यथा
“आनविज्ञानितः क्लेशा यतः स्युः निमज्जति । खर-
वर्णविशेषः एकपीनसंज्ञकम् । शकृन्नां स्त्री
राजनिं गौरां स्त्रीम् । धिक्तावां नवि क्षमरः ।

पीनोष्ठी स्त्री पीनमूलाः स्त्रीम् अन्तःकलादेशः । पीनरो
पीपरं वाक्पादां भावकं परं सेट् । पीपरति निश्चयः ।
पीपरि पुंस्वपि+ट्-इत् कक्षोपः दीर्घः । सुसज्जणे राजनिं
पीय प्रीयने सोऽपरं सकं सेट् । पीयति अपीयीत् पि-
पीय । अयं हिंसायां निरु० ४२५

पीयत्रु लि० पीय-हिंसायां वा० कलु । हिंसायीणे यलो
अ० ८२१५ [श्रवो षके च सेटि० ।

पीष्टं पुं वा-पाने कृ नि० । शक्रे शकाके च सज्जत्वत् ।
पीयूषा स्त्री सुक्ष्मे ततः चतुर्थ्यां काशां इव । पीयू-
षिष्ठ तत्संज्ञकदेशादो लि० तस्याः विकारः ताका-
वत् । पीयूष तद्विकारे लि० । एतत्परस्य वनस्य पत्नं
पीयूषावणम् ।

पीयूष न० पीव-अनन । देवानां पेयभेदे शब्दते । नदप्रसृता-
याः गोः आधमरात्मने शृङ्गे च क्षमरः । तत्पेयूपमपि
पीयूषमहस् पुं पीयूषनिव आह्लादकं महो यस्य । सुधाकरे
। चन्द्रे शब्दरत्ना० शकृपूरे च । पीयूषश्चिप्रभृतयोऽप्यत्र ।
पीयूषवर्ष पुं पीयूषं वर्षति करद्वारा इव-सप्त उप० व० ।
। चन्द्रे शकृपूरे शब्दरत्नालोकावहारप्रत्यक्षारे विहङ्गे दे च
पील रोधे भा० पर० एक० सेट् । पीवति अपीवीत् पिपीव ।
पीलक लि० पील-एवत् । शोधके २पिपीलिकायां हेमच० ।
पीला स्त्री पीलनाम्नायां स्त्रियाम् तस्या अपत्यं “पीलाया
वा” पा० सप्त पक्षे “ह्यचः” इति टक् । ऐलपैलेय तद-
पत्ये पुंस्त्री० ।

पीलु पुं पील-उ । परमाधौ पीलुपाकः इति वैशेषि-
कादयः । पीलुपाकप्रकारः कषादकृतोपस्करवृत्तौ ७ इ
एवमेव दृश्यः औलुक्प्रसङ्गे सर्वदर्शसंप्रहोक्तं १५८७
पृ० दर्शितम् । शजे शब्दस्थिरपणे ४तालकाण्डे
५ अनुष्ठमे च सेटि० इत्ये ७ कर्मो परणिः । कोट्युदे-
नस्थाने दण्डमुक्तद्वारे राजनिं । तस्य गुणाश्च राजनिं
उक्ता यथा ‘पीलुः क्लेशाद्युत्पन्ननाशनः पित्तदो-

हतः । यत् क्लेशादुत्पन्नं तद्विषयं तद्विषयहरणं फलम्”
तस्य फलमपि तस्य लुक् । एतत्पक्षे न० ।

पीलुक पुं पीलुवि वावति कै-क । क्षिमेदे हेमच० न च
लीन्द्रिवः “क्षिपीलुकवृताद्याः सुविंक्षितदिरिन्द्रियाः”
हेमच० ।

पीलुकुश न० पीलुनां पाकः पीलादि० कषण् । पीलुपाके
तक्तेदम् कृष्ण० अयम् । ऐलुकुश तत्संज्ञकनि लि० ।

पीलुनो स्त्री पीव-अन गौरां स्त्रीम् । मूलायाम् रत्नमा०
पीलुपत्र पुं पीलुवृत्तं क्षिपकवितं पत्रं यस्य । मोरटा-
वतायां राजनिं ।

पीलुपर्णी स्त्री पीलुकवितानि पर्णान्यस्याः स्त्रीम् । मूलां-
याम् श्विम्बिकायाम् शोषभेदे च सेटि० ।

पीलुमूल न० इत० । पीलोमूले शतमूलां स्त्री रत्नमाका
श्यावपण्यां भावप्र० इत्यप्यां गवि च संक्षिप्तसारः ।
५ अश्वगन्ध्यायां इत्यप्यायां च स्त्री टाप् राजनिं । तत्र
दीयते ऋटा० सप्तम् । ऐलुमूल । तत्र देवे । “तनैकदिक्” पा०
अधिकारे तथिः । पीलुमूलतश्च पीलुमूलैकदिशि अयम् ।

पीलुवह लि० पीलुं वहति वह-अच् पीलादीनां पयुं दायात्
“इको वहे” पा० न दीर्घः । पीलुवाहिनि ललादो ।

पीलादि पुं पाके कषण् अत्यनिमित्तं शब्दगणे स च वा०
ग० स० उक्तो यथा “पीलु कर्कसू शमी करीर कुवच
वदर अमृत्य खदिर” ।

पीव स्यौल्ये भा० पर० एक० सेट् । पीवति अपीवीत् पिपीव ।
पीवन् लि० व्यै-क्षिण् सप्त० दीर्घः । श्रूले क्षमरः । २ व-
चवति लि० श्वायौ पुं संक्षिप्तसारः ।

पीवर लि० व्यै-क्षरच् सप्त० दीर्घः । श्रूले उपचितावयव-
युक्ते (मोटा) क्षमरः स्त्रियां स्त्रीम् । तामसपत्न्यनरे
२ सप्तभिर्भेदे पुं मार्क० पु० ७४५० । [इत्यादि० ।

पीवस् लि० पीव-स्यौल्ये अद्यत् । श्रूले । पीवान् पीवांसो
पीवा स्त्री पी-पाने वा० व । जले संक्षिप्तसारः ।

पीवीपवसन लि० पीवसः उपपयसनं चमीपस्थितिरस्य शृणो-
सन्तोपः । सुष्ठो यजु० २१४१ वेददीपः ।

पुंयोग पुं इत० । पुरुषयोगे “लक्ष्मीः पुंयोगनाशकः” ।
पुंराशि पुं कर्मणः विषये राशौ मेघमिथुनसिंहादौ ।

पुंलिङ्ग न० इत० । पुरुषलिङ्गे शिरो । पुंश्च इव लिङ्ग-
मस्य । २ पुंस्त्वोपधे कश्चिभेदे पुं ।

पुंवत् अयं पुंसद्वयवति । पुंसां सत्ये । तस्य भावः । पुंश्च
ज्ञाप उं लिङ्गस्य शब्दोऽपि भावे पुंसद्वय रूपे ।